

نشریه علمی پژوهشی مواد پیشرفته و پوششهای نوین - ۲۶ (۱۳۹۷/۱۸۳۵ -۱۸۲۷

تولید و مشخصه یابی نانو الیاف نوین با پایداری گرمایی از مخلوط پلیآمید77/پلیآمید- ایمید

مریم جهان بیگلری'، روح اله سمنانی رهبر"، میثم شعبانیان

۱ دانشجوی دکتری، گروه پژوهشی نساجی و چرم، پژوهشکده شیمی و پتروشیمی، پژوهشگاه استاندارد، البرز، ایران

- ۲ استادیار، گروه پژوهشی نساجی و چرم، پژوهشکده شیمی و پتروشیمی، پژوهشگاه استاندارد، البرز، ایران
 - ۳ استادیار، گروه پژوهشی پتروشیمی، پژوهشکده شیمی و پتروشیمی، پژوهشگاه استاندارد، البرز، ایران

استفاده از پلیآمیدهای آلیفاتیک در تهیه نانو الیاف با توجه به خاصیت فرآیندپذیری مطلوب و قابلیت بالای الکتروریسی به شدت مورد توجه است. اما این پلیمرها پایداری گرمایی بالایی ندارند که این امر استفاده از آنها را در برخی از کاربردها با محدودیت مواجه ساخته است. یکی از روشهای حل این مشکل مخلوط کردن با پلیمرهای دیگر است. برای این منظور در پژوهش حاضر برای اولین بار از پلیمر پلی آمید-ایمید (PAI) جدید سنتز شده برای مخلوط

کردن با پلی آمید ۶۶ خالص (PA66) استفاده شد و نانو الیاف PA66 و PA66/PAI حاوی مقادیر مختلف پلیمر PAI با استفاده از روش الکتروریسی تهیه شدند. ریخت شناسی، خواص مکانیکی – دینامیکی و پایداری گرمایی نانو الیاف با میکروسکوپ الکترونی پویشی، آنالیز مکانیکی – دینامیکی و گرماسنجی وزنی ارزیابی شد. نتایج نشان می دهد که با افزایش میزان پلیمر PAI در محلول ریسندگی، قطر متوسط انو الیاف از ۶۶±۳۱۳ نانومتر در نمونه PA66 به ۶۵±۲۲ نانومتر در نمونه حاوی ۵۰% پلیمر PAI افزایش یافته است. آنالیز مکانیکی – دینامیکی نشان می دهد که مقدار مدول ذخیره در دمای ۲۰ °۶ از حدود ۱۶/۸۵ مگاپاسکال در نمونه PA66 به حدود ۲۰ مگاپاسکال در نمونه حاوی ۵۰% پلیمر PAI افزایش یافته و چهار برابر شده است. همچنین با افزودن پلیمر PAI به پلیمر PA66، دمای انتقال شیشهای به مقادیر بالاتر منتقل شده است. با افزایش میزان پلیمر PAI در ماتریس PA66، پایداری شیشهای به مقادیر بالاتر منتقل شده است. با افزایش میزان پلیمر PAI در ماتریس PA66، دمای انتقال شیشهای به مقادیر بالاتر منتقل شده است. با افزایش میزان پلیمر PAI در ماتریس PA66، دمای Pai شیشهای به نمونه PA66، ۲۰ ۶۰ افزایش را نشان می دهد.

> پلیآمید۶۶ پلیآمید۱۶۶ پلیآمید- ایمید، الکتروریسی، ریختشناسی، واژگان کلیدی پایداری گرمایی

تاریخ دریافت: ۹۷/۰۹/۲۸

تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۱/۱۵ 22:2

۱) مقدمه

الكتروريسي روشي ساده و كم هزينه براي توليد نانو الياف با ساختار پیوسته و مطلوب می باشد. در این روش، یک میدان الکتریکی با ولتاژ بالا به قطرات بسیار ریز یک سیال (مذاب یا محلول) که از یک نازل خارج شدهاند، اعمال می شود. این امر منجر به تغییر شکل قطرات و نهایتاً خروج جت باردار شده از نازل به سمت صفحهی جمع کننده و تولید الیاف پیوسته از محلول های پلیمری خواهد شد [۹–۱]. پلی آمیدها را میتوان یکی از مهمترین پلیمرهای مورد استفاده در توليد نانوالياف به روش الكتروريسي به شمار آورد. استفاده از پلی آمیدهای آلیفاتیک در تهیه نانوالیاف با توجه به خاصیت فرآينديذيري مطلوب، مقاومت شيميايي مناسب، غير سمي بودن و قابليت بالاي الكتروريسي به شدت مورد توجه است [١٢-١٠]. اما این پلیمر به علت دارا بودن زنجیر کربنی خطی، پایداری گرمایی بالایی ندارد که این مساله موجب شده است علیرغم مزایای ذکر شده، استفاده از آن در برخی از کاربردهای نهایی با محدودیت مواجه شود. برای بهبود پایداری گرمایی این پلیمر و نیز افزایش ثبات ابعادی آن در اثر جذب رطوبت، می توان از روش های مختلفی از جمله مخلوط کردن با یلیمرهای دیگر و نیز به کارگیری افزودنیها استفاده نمود [۱۳]. مساله مهم در مخلوط کردن پلیمرها سازگاری اجزای مخلوط می باشد و بنابراین استفادہ از پلیمرھایی با ساختاری مشابہ پلی آمیدھا بسیار حایز اهمیت است. یکی از پلیمرهای مورد استفاده، پلی ایمیدها می باشند که دسته مهمی از پلیمرها با کارآیی بالا بوده و دارای واحدهای تکراری حاوی گروههای ایمیدی هستند [۱۵٫۱۴]. وجود زنجیرهایی با نظم و فشردگی بالا در ساختار این پلیمرها موجب برهمکنش قوی در بین زنجیرها شده و در نتیجه خواص منحصر بهفردی مانند بلورینگی بالا، پایداری گرمایی بالا، خواص مکانیکی مطلوب (خزش کم، استحکام بالا) و مقاومت شیمیایی مناسب را در یی خواهد داشت [۱۹–۱۶]. ولی مشکل اصلی پلی ایمیدها عدم حلالیت و فرآیندپذیری آنها است. در سالهای اخیر تحقیقات متعددی در مورد اصلاح ساختار این پلیمر به منظور افزایش حلالیت و فرآیندپذیری آن انجام شده است که یکی از مهمترین آنها افزودن گروههای جانبی حجیم یا زنجیرهای جانبی انعطاف پذیر به زنجیرهای حلقوی پلیمر است. بدین ترتیب می توان ساختار یلی ایمیدها را تغییر داده و آنها را به پلیمرهایی مانند پلی آمید-ایمید (PAI) تبدیل نمود که این امر می تواند هم در بهبود خواص پلیمر پلیآمید و هم فرآیندپذیری پلیمر پلیایمید موثر باشد [۲۷–۲۰]. پلی آمیدهای آلیفاتیک – آروماتیک مانند پلی آمید – ایمید دسته جدیدی از پلیمرهای گرمانرم نیمهبلوری هستند که دارای خواص مکانیکی مناسب، مقاومت شیمیایی، پایداری گرمایی بالا، شفافیت مناسب و حلالیت خوب می باشند. این پلیمرها ترکیبی از گروههای عاملی آروماتیک و آلیفاتیک می باشند که وجود ساختار نیمه بلوری در آنها، ویژگیهای گرمایی و مکانیکی ویژهای مشابه پلیمرهای گران قیمت به آن میدهد. علاوه بر این، تاثیر رطوبت بر روی پلیمر پلی آمید-

ایمید نسبت به پلی آمید آلیفاتیک مانند پلی آمید PA66(PA66) کمتر است و از ثبات ابعادی بالاتری برخوردار می باشد [۲۹٫۲۸].

در این تحقیق، تلاش بر این است تا اثر حضور زنجیرهای آروماتیک بر ساختار و خواص گرمایی PA66 مورد بررسی قرار گیرد. برای این منظور، در ابتدا پلیمر PAI سنتز شد و سپس نانوالیاف از مخلوط /PA66 PAI حاوی درصدهای مختلف PAI با استفاده از روش الکتروریسی بدست آمد. اثر حضور پلیمر PAI بر ریختشناسی سطحی، خواص مکانیکی-دینامیکی و پایداری گرمایی نانو الیاف مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است. بر طبق مطالعات انجام شده تاکنون هیچ گزارش علمی مبنی بر سنتز این نوع پلیمر PAI و سپس مخلوط سازی آن با یک پلیمر آلیفاتیک و تهیه نانوالیاف از آنها ارائه نشده است. پلیمر PAI سنتز شده حاوی درصد بالایی از گروه های آروماتیک می باشد که انتظار می رود موجب بهبود خواص پلیمر آلیفاتیک PA66 شود.

۲) بخش تجربی ۲)() مواد

برای تهیه دی کربوکسیلیک اسید، از ۴و'۴–(۴و'۴–ایزوپیرولیدن دی فنوکسی) بیس (فتالیک انیدرید)، ۴–آمینو بنزوئیک اسید محصول شرکت سیگما–آلدریچ، استیک اسید گلاسیال، پیریدین، اسید کلریدریک و استن محصول شرکت مرک آلمان استفاده شد. دی آمین مورد استفاده در سنتز PAI، ۴و۴–('۴و۴–ایزوپروپیلیدن دی فنیل ۱۰۷–دیال دی اکسی دی آنیلین) محصول شرکت سیگما–آلدریچ بوده و کلسیم کلرید، تری فنیل فسفیت، پیریدین، N– متیل–۲– پیرولیدن (NMP) و متانول از شرکت مرک آلمان خریداری شد.

۲(۲) دستگاه ها

برای بررسی ساختار شیمیایی و گروههای عاملی دی کربوکسیلیک اسید و پلیمر PAI سنتز شده، از دستگاه طیفسنجی تبدیل مادون قرمز (FTIR) ساخت شرکت Perkin Elmer در گستره عدد موجی (FTIR) ۴۰۰۰-۴۰۰۰ استفاده شد و همچنین طیفهای رزونانس مغناطیسی هسته (HNMR1) با استفاده از طيفسنج HNMR1) هسته بهدست آمد. برای مطالعه ریختشناسی نانو الیاف از میکروسکوپ الكتروني روبشي (VEGA 2 (SEM) ساخت شركت Tescan تحت ولتاژ ۲۰ kv استفاده شد و نمونه ها پیش از قرار گیری در دستگاه، با طلا پوشش داده شدند. قطر الیاف به وسیلهی نرمافزار Measurement و از روى تصاوير نانو الياف به دست آمده از ميكروسكوپ الكتروني تعیین شد. برای این منظور قطر ۵۰ لیف گوناگون اندازهگیری و با استفاده از آن، میانگین، انحراف معیار و ضریب تغییرات محاسبه شد. پايداري گرمايي نانو الياف با استفاده از دستگاه گرماسنج وزني (TGA) ساخت شرکت Perkin Elmer مورد بررسی قرار گرفت. آزمونها در حضور نیتروژن با گرمادهی از دمای محیط تا دمای C° ۸۰۰ با سرعت N• min/°C انجام شد. همچنین با استفاده از دستگاه آزمون گر

مکانیکی– دینامیکی (DMTA) مدل Tritec 2000 ساخت شرکت ۲۰۱۸ ۲۰۰۸ در محدوده دمایی C° ۲۵۰–۲۵۰، بسامد Hz ۱ و سرعت گرمادهی C/min ۵۰ (متار مکانیکی– دینامیکی نانو الیاف مورد بررسی قرار گرفت.

۳(۲) روش های آزمایشگاهی ۱(۳(۲) سنتز دی کربوکسیلیک اسید

برای سنتز دی کربو کسیلیک اسید از (g ۱) ۴ و ۴ – (۴ و ۴ – ایزوپیرولیدن دی فنو کسی) بیس (فتالیک انیدرید)، (g ۲۰/۰ ۴ – آمینو بنزوئیک اسید به همراه T mL پیریدین و mL ۳۰ استیک اسید گلاسیال استفاده شد. پلیمریزاسیون به مدت ۴ ساعت تحت رفلا کس در دمای ۲۰ ۰۱۰ انجام شد و با استفاده از mL ۴۰ آب و چند قطره اسید کلریدریک غلیظ (۳۷%)، رسوب دی اسید جدا گردید و در دمای ۲۰ ۷۰ به مدت ۲ h ۲ ساعت خشک شد. ساختار دی کربوکسیلیک اسید سنتز شده در شماتیک ۱ نشان داده شده است.

۲(۳(۲) سنتز پلیمر PAI

سنتز پلیمر PAI با استفاده از روش یامازاکی [۳۰] انجام گرفت (شماتیک ۲). PAI ۰/۵ (۱/۲۲۴ mmol) دی کربوکسیلیک اسید سنتز

شده (b در شماتیک ۲) به همراه ۴و۴–(⁺و۴–ایزوپروپیلیدن دی فنیل ^۱(۱۹–دیال دیاکسی) دی آنیلین (a در شماتیک ۲) به میزان mL (۱/۲۲۴ mmol) و ۲/۱ (۱/۹ mmol) کلسیم کلرید، mL ۱/۶۸ تری فنیل فسفیت، ۲/۳ L، پیریدین و N۳ mL– متیل–۲– پیرولیدن (NMP) در دمای C ۱۲۰ به مدت ۱۰ ۲۰ تحت رفلاکس پلیمر شدن قرار گرفتند. پس از اتمام فرآیند پلیمر شدن، رسوب کرم رنگ پلیآمید– ایمید (c در شماتیک ۲) با افزودن ML ۵۰ متانول جمع آوری شده و به مدت ۱۲ در دمای اتاق خشک گردید.

۳(۳(۲) تهیه محلولهای ریسندگی

برای تهیه محلولهای ریسندگی جهت الکتروریسی از اسید فرمیک به عنوان حلال استفاده شد و محلولهای پلیمری PA66 خالص و مخلوط PA66/PAI با غلظت (۷/۷ ۲۲ %) تهیه شدند. برای تهیه محلول مخلوط پلیمرها، ابتدا مقدار مشخصی PA66 در حلال حل شد و در ادامه درصد معینی از پلیمر PAI به محلول اضافه شده و به مدت min در حمام فراصوت و سپس به مدت ۱۰ min در دستگاه فراصوت پروبی در دمای C^o ۴۰ قرار گرفتند تا محلول همگنی به دست آید.

شماتیک ۱: ساختار دی کربوکسیلیک اسید سنتز شده (c) از ۴و'۴-(۴و'۴- ایزوبیرولیدن دی فنوکسی) بیس (فتالیک انیدرید) (a) و ۴-آمینو بنزوئیک اسید (b)

شماتیک ۲: سنتز پلیمر پلی آمید- ایمید (c) از ۴و۴-(/۴و۴-ایزوپروپیلیدن دی فنیل /۱و۱-دی ال دی اکسی) دی آنیلین (a) و دی کربوکسیلیک اسید (b)

٤(٣(٢)) الكتروريسي

پس از بررسی شرایط الکتروریسی مختلف و انجام آزمایش های اولیه متعدد، شرایط بهینه برای تولید نانو الیاف با ساختار مطلوب به دست آمد. فرآیند الکتروریسی با استفاده از سوزن G22 (قطر خارجی: mm ۷/۰ و طول: ۳۴ mm)، در ولتاژ kV ۲۰، فاصله نوک سوزن تا صفحه جمع کننده m۵ ۵۲ و سرعت تغذیه hL/n ۲۵/۰ انجام شد. نمونه های نانو الیاف مخلوط پلیمری با درصدهای ۱۰%، ۲۵% و ۵۰% از پلیمر PA66/PA1-2 نامگذاری شدند. PA66/PA1-25 نامگذاری شدند.

۳) نتایج و بحث

۹(۳) طیف FTIR دی کربوکسیلیک اسید و پلیمر PAI سنتز شده

طیف FTIR دی کربو کسیلیک اسید در شکل ۱ نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می شود، طیف دی کربو کسیلیک اسید سنتز شده دارای یک پیک پهن در ناحیه ^{(-۳}۲۰۰ ۲۵۰۰ می باشد که مربوط به گروه هیدرو کسیل است. همچنین یک پیک بسیار قوی در^{(-cm} ۱۷۱۷ ظاهر شده است که نشان دهنده گروه کربونیل در حلقه متقارن و نامتقارن ایمیدی می باشد.

طیف FTIR مربوط به پلیمر PAI سنتز شده در شکل ۲ نشان داده شده است. پیک جذبی در ^۱-۳۷۳ مرتبط به ارتعاش کششی حلقه آروماتیکی در PAI است و پیک ظاهر شده در ^۱-۳۹۶ دشان دهنده ارتعاش پیوند H-C گروه های آمیدی آلیفاتیکی و آروماتیکی می باشد. همچنین پیکهای مستقر در اعداد موج ^۱-۳۳ ۹۶۹ و ۱۰۷۹ مربوط به حلقههای آروماتیکی هستند. پیک ظاهر شده در عدد موج ^۱-۳۳ مربوط به پیوند آمیدی H-N می باشد که نمایانگر شکل گیری موفقیت آمیز پلیمر است.

۲(۳) طیف IHNMR دی کربوکسیلیک اسید و پلیمر PAI سنتز شده

بهمنظور مطالعه ساختار دی کربوکسیلیک اسید و همچنین پلیمر PAI سنتز شده از آنالیز HNMR1 استفاده شد که در شکل ۳ نشان داده شده است. براساس نتایج بدست آمده از HMNR1 دی کربوکسیلیک اسید، پیکهای ظاهر شده در محدوده Mp ۸ مربوط به حلقههای تری متیلیکی میباشد و چهار سری پیک در محدوده mp ۹/۹–۷ بری متیلیکی میباشد و چهار سری پیک در محدوده mp ۹/۹–۷ ۲ مربوط به پروتونهای حلقه دی آمینی هستند. همچنین پیک در طیف ۱۳ مربوط به پروتونهای دی کربوکسیلیک اسید است. در طیف ۱۳ مربوط به پروتونهای دی کربوکسیلیک اسید است. در طیف ۸–۵/۶ مشاهده نمود که مربوط به پروتونهای حلقههای آروماتیکی میباشند و پیکهای محدوده mp ۱/۶ گروه های متیلنی را نشان می دهند. پیک مستقر در ۱۰/۳۶ ppm نیز مربوط به گروههای آمیدی در زنجیر پلیمری میباشد.

۳(۳) ريختشناسي نانو الياف

در شکل ۴ تصاویر میکروسکوپ الکترونی پویشی و نیز توزیع قطر نانو الیاف تولیدی نشان داده شده است. تصاویر میکروسکوپ الکترونی نشان میدهد که امکان تولید نانو الیاف یکنواخت، مداوم و مطلوب از تمام محلولهای پلیمری فراهم شده است و نانو الیاف حتی در حضور مقادیر بالای PAI، فاقد دانه تسبیح و گره میباشند. عدم وجود دانه پلیمر بهینه بوده و کیفیت پلیمر تولیدی بالاست و از سوی دیگر، ذرات پلیمر IAI در محلول به خوبی از یکدیگر جدا شده و در ماتریس پلیمر PA66 پراکنده شدهاند که این امر نشانگر به کارگیری روش مناسبی برای پخش آنها میباشد. با توجه به شکل ۴ میتوان گفت که با افزایش میزان پلیمر IAI در محلول ریسندگی، قطر متوسط نانو الیاف افزایش یافته است بهنحوی که این قطر از ۶۶±۳۱ نانومتر با

ضریب تغییرات ۲۰% در نمونه PA66 به ۶۵±۵۲۲ نانومتر با ضریب تغییرات ۱۳% در نمونه PA66/PAI رسیده است. همچنین ضریب تغییرات قطر نانو الیاف نیز در نمونه PA66/PAI-50 نسبت به سایر نمونهها کمتر بوده که این امر نمایانگر تولید نانو الیاف با ساختار یکنواخت است. به منظور بررسی معنیدار بودن تغییرات در قطر نانو الیاف، از تحلیل واریانس در سطح اطمینان ۹۵% استفاده شد. نتایج نشان میدهد که تفاوت میان مقادیر قطر نانو الیاف تولیدی در سطح اطمینان یاد شده با یکدیگر معنیدار است.

تحقیقات پیشین نشان میدهد که مهمترین عامل تاثیرگذار بر قطر نانو الیاف در فرآیند الکتروریسی، غلظت محلول پلیمری است. در اینجا نیز افزایش میزان پلیمر PAI موجب افزایش غلظت محلول ریسندگی میشود که این امر افزایش گرانروی محلول پلیمری را حاصله از بارهای موجود در داخل جریان افزایش خواهد یافت و بدین ترتیب نیروی ویسکوالاستیک در فرآیند الکتروریسی افزایش یافته و در نهایت به افزایش قطر میانجامد که این موضوع توسط محققان دیگر نیز گزارش شده است [۳۴–۳۱]. این نکته نیز شایان ذکر است که به دلیل افزایش گرانروی محلول در حضور پلیمر PAI، امکان تولید یک جت پایدار و در نتیجه نانو الیاف فاقد عیوب ساختاری از محلول پلیمری حاوی ۵۰% پلیمر PAI نیز میسر شده است.

نکته دیگری که از بررسی تصاویر میکروسکوپ الکترونی نانو الیاف برداشت می شود، تغییر شکل سطح مقطع الیاف از دایروی به نواری در نمونه PA66/PAI-50 است. تغییر شکل سطح مقطع نانو الیاف از دایروی به نواری به وسیله محققان مختلفی مورد بررسی قرار گرفته و دلایل گوناگونی برای ظهور آن گزارش شده است که از این میان می توان به تاثیرگذاری نوع حلال یا پلیمر، غلظت و ویسکوزیته، دمای فرآیند و نرخ تغذیه اشاره نمود [۴۰–۳۵]. در این تحقیق به نظر می رسد که در طی الکتروریسی نمونه نانو الیاف PA66/PAI-50، به دلیل بالا

بودن قطر نانو الیاف تولید شده، پوسته سختی به دور جت مایع شکل می گیرد که در حقیقت ساختار هسته-پوسته ایجاد می شود. بدین ترتیب حلال بیشتری در درون الیاف حبس شده و در نتیجه به دلیل تبخیر آهسته حلال، فروپاشی پوسته رخ داده و سطح مقطع استوانهای نانو الیاف به حالت نواری و تخت تغییر شکل می یابد.

۲)٤) خواص مکانیکی – دینامیکی

منحنی مدول ذخیره و ضریب اتلاف نانو الیاف تولیدی در شکل ۵ نشان داده شده است. دادههای بهدست آمده از این منحنیها نیز در جدول ۱ ارائه شده است. همانطور که شکل ۵ نشان میدهد، مدول ذخيره تمام نمونهها با افزايش دما كاهش مى يابد. همچنين مقدار مدول ذخيره نانو الياف با افزايش ميزان پليمر PAI به ميزان قابل ملاحظهای بهبود یافته است. مدول ذخیره بیانگر سختی دینامیکی ماده است که از پاسخ کشسان آن ناشی می شود. وجود حلقههای آروماتیک و پیوندهای ایمیدی در زنجیر اصلی پلیمر PAI (شکل ۳) موجب سخت شدن ساختار، افزایش مدول و کاهش انعطاف پذیری آن در مقایسه با PA66 می شود که این امر منجر به افزایش مدول ذخيره نمونههاي PA66/PAI نسبت به نمونه PA66 خالص شده است. باید توجه داشت که برای انتقال بار وارد شده به پلیمر PAI، لازم است چسبندگی بین سطحی به وسیله برهم کنش های شیمیایی و فيزيكي بين ذرات پليمر PAI و پليمر ماتريس پليمر PA66 برقرار باشد که نتایج نشان میدهد به واسطه ایجاد این لایه بین سطحی، بار اعمالي به خوبي به ذرات يليمر PAI منتقل شده است. نتايج مطالعات قبلی نشان میدهد که عوامل مختلفی بر این لایه بین سطحی اثر می گذارند ولی مهم ترین عامل را می توان پخش و توزیع مناسب ذرات در بستر پلیمر ماتریس دانست [۴۱,۳۴].

همانطور که در شکل ۵ و جدول ۱ ملاحظه می شود، مدول ذخیره نانو الیاف PA66/PAI هم در ناحیه شیشهای و هم در ناحیه لاستیکی

شکل ۳: طيف HNMR1 دی کربو کسیلیک اسید و پلیمر PAI سنتز شده

نسبت به نانو الیاف PA66 بیشتر است؛ هر چند تفاوت میان دو نمونه PA66/PAI-10 و PA66/PAI-50 چندان قابل ملاحظه نیست. مقدار مدول ذخیره در دمای C° ۶۰ از حدود ۱۶/۸۵ مگاپاسکال در نمونه PA66 خالص به حدود ۲۰ مگاپاسکال در نمونه -PA66/PAI 50 رسیده است که تقریباً چهار برابر افزایش را نشان میدهد.

تغییرات ضریب اتلاف در برابر دما در شکل ۵ نشان داده شده است. پیک ظاهر شده در منحنی ضریب اتلاف مربوط به دمای انتقال شیشهای است. مطالعات نشان میدهد که هر چه حرکت زنجیرهای اصلى پليمر سختتر باشد و يا عوامل تشديدكننده اين موضوع بيشتر باشند، دمای انتقال شیشهای افزایش خواهد یافت [۴۱]. همانطور که در شکل ۵ و جدول ۱ ملاحظه می شود، با افزودن پلیمر PAI به پلیمر PA66، دمای انتقال شیشهای به مقادیر بالاتر منتقل شده است بهنحوی که دمای انتقال شیشهای از C° ۴۷/۵ برای نانو الیاف PA66/PAI-50 در نمونه PA66/PAI-50 افزایش یافته است. این جابجایی به دماهای بالاتر به علت کاهش حرکت زنجیرهای PA66 در اثر افزودن يليمر PAI رخ داده است كه اين امر به حضور حلقههای آروماتیکی در زنجیر اصلی این پلیمر مربوط میباشد (شکل ۳ را ببینید). برهم کنش های میان زنجیر پلیمرهای PA66 و PAI و برقراری اتصالات فیزیکی و شیمیایی بین آنها موجب بروز محدودیت در تحرک زنجیرهای پلیمری خواهد شد. بنابراین توزیع یکنواخت پلیمر PAI و برهم کنشهای آن با زنجیر پلیمر PA66 موجب افزایش مقاومت زنجیرهای پلیمری در برابر حرکات مولکولی و در نتیجه

صرف انرژی بیشتر جهت ظهور دمای انتقال شیشهای می شود. همچنین شکل ۵ نشان می دهد که برای نانو الیاف PA66/PAI بدون توجه به مقدار پلیمر PAI، یک پیک اتلاف مربوط به دمای انتقال شیشهای مشاهده شده است که این موضوع می تواند بیانگر امتزاج پذیری دو پلیمر به دلیل شباهت ساختاری آنها باشد.

۳)٥) گرماسنجی وزنی نانو الیاف

منحنی گرماسنجی وزنی نانو الیاف بدست آمده از پلیمر PA66 خالص و پلیمرهای PA66/PAI در شکل ۶ نشان داده شده است. دادههای بهدست آمده از منحنیها شامل دمای کاهش وزن ۵% ($_{000}^{0}$ و ۱۰% ($_{010}^{0}$)، دمای کاهش وزن بیشینه ($_{max}$) و ۱۰% در $^{\circ}$ ۲۰۸ در جدول ۲ نشان داده شده است. همانطور که در شکل ۶ و دادههای جدول ۲ ملاحظه میشود، با افزایش میزان پلیمر PAI در ماتریس PA66، پایداری گرمایی نانو الیاف افزایش میزان پلیمر ev علت این امر به بالا بودن پایداری گرمایی پلیمر PA6 به دلیل وجود ساختار آروماتیکی آن مربوط است. دمای T_{max} از $^{\circ}$ ۲۰۹ برای نمونه که افزایش قابل ملاحظه ای در نمونه Ot-PA66/PAI رسیده است میدهد که با افزایش درصد پلیمر PA66، مقدار ماده باقیمانده در دمای که افزایش قابل ملاحظهای بهشمار میرود. دادههای جدول ۲ نشان میدهد که با افزایش درصد پلیمر PA6، مقدار ماده باقیمانده در دمای نیز قابل ذکر است که میزان ماده باقیمانده در نمونههای / PA66 PA66 جالص به C PA66/PAI و مانده در نمونه Ot-PA66 جالای نی نکته میده در مای در است که میزان ماده باقیمانده در نمونههای / PA66

شكل ٤: تصاوير ميكروسكوپ الكتروني پويشي نانو الياف (الف) PA66/PAI-20 (ج) PA66/PAI-25 (ج) PA66/PAI-25 (د) PA66/PAI-50 (د)

كد تموته		PA66	PA66/PAI-10	PA66/PAI-25	PA66/PAI-50
$T_g (Tan \delta \ temperature \ max.)$		۴۷/۵	۵۵/۱	ΑΥ/١	٩٨/٩
	۶۰ °C	18/10	۲۷/۱۶	۳۰/۵۸	&૧/૧૧
مدول دخیره (wira) در	120 °C	۱۰/۶۷	19/44	۱۸/۶۳	۳۵/۰۷
] [20]	۲۰۰ °C	٨۵·	15/05	14/49	۲۲/۸۴

جدول 1: داده های بهدست آمده از آنالیز مکانیکی- دینامیکی برای نمونه PA66 خالص و نمونه های PA66/PAI

شکل ۵: منحنی (a) مدول ذخیره در برابر دما و (b) ضریب اتلاف در برابر دما برای نمونه PA66 خالص و نمونههای PA66/PAI

جدول ۲: نتایج أزمون گرماسنجی وزنی برای نمونه PA66 خالص و نمونههای PA66/PAI

وزن ماده باقیمانده در دمای ۸۰۰ °C (٪)	$T_{max}(^{\circ}C)$	T10% (°C)	T _{5%} (°C)	تمونه
۲/۷۱	۳۹.	248	۲۴۸	PA66
۲/۷۵	45.	787	749	PA66/PAI-10
۳/۸۱	44.	247	۲۵۳	PA66/PAI-25
١١/٣٧	400	۳۹۰	272	PA66/PAI-50

Ts%: دمای کاهش وزن به میزان ./۵؛ ۲۱۵: دمای کاهش وزن به میزان ./۹۰؛ Tmax: دمای کاهش وزن بیشینه

قابل ملاحظهای ندارد ولی در نمونه PA66/PAI-50 نسبت به سایر نمونهها به مراتب بیشتر بوده و به ۱۱/۳۷ % رسیده است.

٤) نتیجه گیری

در اين تحقيق، سنتز يک پليمر PAI جديد به عنوان پليمر آليفاتيک-آروماتیک برای اولین بار انجام شد و نانو الیاف از مخلوط پلیمرهای PA66 و PAI با استفاده از روش الكتروريسي تهيه شدند. نتايج به دست آمده از آزمونهای طیفسنجی مادون قرمز و طیفسنجی مغناطیسی هسته نشان دادند که در دی کربوکسیلیک اسید سنتز شده، گروههای کربونیل در حلقه متقارن و نامتقارن ایمیدی وجود دارند و در زنجیر اصلی پلیمر PAI نیز حضور گروه های آمیدی آلیفاتیکی و آروماتیکی، حلقه آروماتیکی و پیوند آمیدی N-H به اثبات رسیده است. نتايج بدست آمده از بررسی ريختشناسی نانو الياف نشان میدهد که به دلیل افزایش گرانروی محلول در حضور پلیمر PAI ، امکان توليد يک جت پايدار و در نتيجه نانو الياف فاقد عيوب ساختاري از محلول های پلیمری PA66/PAI میسر شده است. نتایج بدست آمده از آزمون مکانیکی- دینامیکی نشان میدهد که مدول ذخیره و دمای انتقال شیشهای نسبت به نمونه PA66 خالص افزایش یافته است. این رفتار را می توان با سخت شدن ساختار در نمونههای PA66/PAI به دلیل وجود حلقههای آروماتیک و پیوندهای ایمیدی در زنجیر اصلی پلیمر PAI و نیز برهم کنش های مطلوب میان دو پلیمر توضیح داد. همچنین ظهور یک پیک اتلاف مربوط به دمای انتقال شیشهای در نمونه های PA66/PAI می تواند بیانگر امتزاجیذیری دو پلیمر به دلیل شباهت ساختاري آنها باشد.

منحنیهای گرماسنجی وزنی نشان میدهند که با افزایش میزان پلیمر PAI در ماتریس PA66 پایداری گرمایی نانو الیاف افزایش یافته است که علت این امر به بالا بودن پایداری گرمایی پلیمر PAI به دلیل وجود ساختار آروماتیکی در آن مربوط است. علاوه بر این، با افزایش درصد پلیمر PAI، مقدار ماده باقیمانده در دمای C° ۸۰۰ به میزان قابل ملاحظهای افزایش یافته است. از آنجایی که PAI پلیمری با پایداری گرمایی بالاست، در حالت مخلوط با PA66 به صورت نانو الیاف منجر به بهبود خواص ماتریس اولیه شده و نانو الیاف بدست آمده می تواند گزینه مناسبی در کاربردهای مختلف با پایداری گرمایی و مقاومت مکانیکی بالا به شمار آید.

٥) مراجع

[1] I. Alghoraibi. Fabrication and characterization of polyamide-66 nanofibers via electrospinning technique: Effect of concentration and viscosity, Int. J. Chemtech Res., 7(2014), 974-4290.

[2] L. M. Guerrini, M. C. Branciforti, T. Cava, R. E. S. Bretas.
Electrospinning and characterization of polyamide 66 nanofibers with different molecular weights, Mater. Res., 12(2009), 181–190.
[3] S. Wu, B. Wang, G. Zheng, S. Liu, K. Dai, C. Liu, C. Shen.
Preparation and characterization of macroscopically electrospun polyamide 66 nanofiber bundles, Mater. Lett., 124(2014),77–80.

[4] Y. Huang, A. Baji, H. Tien, Y. Yang, S. Yang, C. M. Ma, H. Liu, Y. Mai, N. Wang. Self-assembly of graphene onto electrospun polyamide 66 nanofibers as transparent conductive thin films, Nanotechnology, 22(2011), 475603-475610.

[5] Z. Li and C. Wang. Effects of working parameters on electrospinning, in One-Dimensional Nanostructures: Electrospinning Technique and Unique Nanofibers, Springer, Berlin. 2013, 15-29.
[6] L.M. Guerrini, M.C. Branciforti, T. Cava, R.E. Bretas. Electrospinning and characterization of polyamide 66 nanofibers with different molecular weights, Mater. Res., 12(2009), 181-190.

[7] A. Abbasi, M.M. Nasef, M. Takeshi, R. Faridi-Majidi. Electrospinning of nylon-6, 6 solutions into nanofibers: rheology and morphology relationships, Chinese J. Polym. Sci., 1(2014), 793-804.

[8] B.K. Gu, M.K. Shin, K.W. Sohn, S.I. Kim, S.J. Kim, S.K. Kim, H. Lee, J.S. Park. Direct fabrication of twisted nanofibers by electrospinning, Appl. Phys. Lett., 90(2007), 263902.

[9] N.S Halim, M.D. Wirzal, M.R. Bilad, A.R. Yusoff, N.A. Nordin, Z.A. Putra, J. Jaafar. Effect of solvent vapor treatment on electrospun nylon 6,6 nanofiber membrane. IOP Conf. Ser. Mater. Sci. Eng., 429(2018), 012019.

[10] G. Amini, S. Samiee, A.A. Gharehaghaji, F. Hajiani. Fabrication of polyurethane and nylon 66 hybrid electrospun nanofiber layer for waterproof clothing applications. Adv. Polym. Tech., 35(2016), 419-427.

[11] J. Matulevicius, L. Kliucininkas, D. Martuzevicius, E. Krugly, M. Tichovas, J. Baltrusaitis. Design and characterization of electrospun polyamide nanofiber media for air filtration applications, J. Nanomater., 1(2014), 14-28.

[12] Y. Wan, J. He., J. Yu. Experimental verification of scaling law between current and applied voltage in electrospinning , Iran. Polym. J., 15(2006), 265-268.

[13] S. Ramakrishna, K. Fujihara, W-E. Teo, T-C. Lim, Z. Ma. An introduction to electrospinning and nanofibers , World scientific publishing, Hackensack, NJ. 2005, 20-80.

[14] Y. Chen, R. Huang, Q. Zhang, W. Sun, X. Liu. Synthesis and properties of highly soluble branched polyimide based on 2, 4, 6-triamipyrimidine, High Perform. Polym., 29(2017), 68-76.

[15] Y. Chen, D. Mu, D.Chen. Synthesis, structure and properties of TAP-PMDA hyperbranched polyimides with different terminatنشریه علمی پژوهشی مواد پیشرفته و پوششهای نوین ۲۲ (۲۹۷)

high temperature applications, Polym. Bull., 70(2013), 3241–3260. [30] N. Yamazaki, M. Matsumoto. Reactions of the N-Phosphonium salts of pyridines., J. Polym. Sci., 13(1975), 1373–1380.

[۳۱] گ. سلیم بیگی، ک. نصوری، ا. موسوی شوشتری، اثر غلظت محلول پلیمری بر روی ساختار نانو الیاف پلی(وینیل الکل)، فصلنامه علمی – پژوهشی مواد نوین، (۱۳۹۲) ۴، ۲۱–۳۳

[32] J. M. Deitzel, J. Kleinmeyer, D. Harris, N. C. B. Tan. The effect of processing variables on the morphology morphology of electrospun nanofibers and textiles, Polymer, 42)2001(, 261-272.

[33] J. J. Feng. Stretching of a straight electrically charged viscoelastic jet, J. Non-Newton. Fluid Mech., 116(2003), 55-70.

[۳۴] ا. ربیعی، ا. ا. لنگرودی، ه. جمشیدی، م. گیلانی، تهیه و شناسایی نانو کامپوزیت هیبریدی پلی اکریل آمید- نانو ذرات سیلیکا، نشریه علمی-پژوهشی .علوم و تکنولوژی پلیمر، (۱۳۹۱) ۲۵، ۲۰۵-۴۱۴

[35] N. Amiraliyan, M. Nouri, M. H. Kish. Effects of some electrospinning parameters on morphology of natural silk-based nanofibers, J. Appl. Polym. Sci., 113(2009), 226-234.

[36] A. Celebioglu, T. Uyar. Electrospun porous cellulose acetate fibers from volatile solvent mixture, Mater. Lett., 65 (2011), 2291-2294.

[37] S. H. Chen, Y. Chang, K. R. Lee, J. Y. Lai. A three-dimensional dual-layer nano/microfibrous structure of electrospun chitosan/ poly(D,L-lactide) membrane for the improvement of cytocompatibility, J. Membrane Sci., 450(2014), 224-234.

[38] M. Dhanalakshmi, J. P. Jog. Preparation and characterization of electrospun fibers of nylon 11, Express Polym. Lett., 2(2008), 540-548.

[39] A. Koski, K. Yim, S. Shivkumar. Effect of molecular weight on fibrous PVA produced by electrospinning, Mater. Lett., 58(2004), 493-497.

[40] S. Koombhongse, W. Liu, D. H. Reneker. Flat polymer ribbons and other shapes by electrospinning, J. Polym. Sci. B Polym. Phys., 39(2001), 2598-2606.

[41] F. Mammeri, E. Le Bourhis, L. Rozes, C. Sanchez. Mechanical properties of hybrid organic–inorganic materials, J. Mater. Chem., 15(2005), 3787-3811. ed groups, J. Macromol. Sci. A, 1(2018), 1-8.

[16] M. Shabanian, N. Basaki, H. A. Khonakdar, S. H. Jafari, K. Hedayati, and U. Wagenknecht. Novel nanocomposites consisting of a semi-crystalline polyamide and Mg-Al LDH: Morphology, thermal properties and flame retardancy, Appl. Clay Sci., 90(2014), 101–108.

[17] W. Wang, X. Wang, B. Liu, R. Li, E. Wang, Y. Zhang. Environment-friendly synthesis of long chain semiaromatic polyamides with high heat resistance, J. Appl. Polym. Sci., 114(2009), 2036–2042.

[18] S. Zulfiqar, M. I. Sarwar. Synthesis and characterization of aromatic-aliphatic polyamide nanocomposite films incorporating a thermally stable orgaclay, Nanoscale Res. Lett., 5(2009), 391–399.
[19] M. Trigo-Lopez et al. Recent patents on aromatic polyamides, Recent Patents Mater. Sci., 2(2010), 190–208.

[20] S. Agrawal, A.K. Narula. Facile synthesis of new thermally stable and organosoluble polyamide-imides based on non-coplaner phosphorus and silicon containing amines, J. Chem. Sci., 1(2014), 1849-1859.

[21] M-S. Huang, M-C. Yang, S. Chou. Preparation and properties of thermoplastic polyamide-imide and polyurea-amide-imide/copper foil composites, Polym. Polym .Compos., 1(2005), 777-795.

[22] Z. Rafiee, M. Kolaee. Synthesis and characterization of chiral poly (amide-imide) composite thin films containing functionalized multiwalled carbon nanotubes, J. Thermoplast. Compos. Mater., 11(2018),0892705717744829.

[23] S. Mallakpour, M. Dinari. Effect of organically modified Ni– Al layered double hydroxide loading on the thermal and morphological properties of 1-methionine containing poly (amide-imide) nanocomposites, RSC Adv., 5(2015), 28007-28013.

[24] P. Thiruvasagam, M. Vijayan. Synthesis of new diacid monomer and poly (amide-imide)s: study of structure–property relationship and applications, J. Polym. Res., 1(2012), 9845-9854.

[25] I. Sava, Compared properties of some poly (amide-imide)s obtained by direct polycondensation, Bulletin of the Transilvania University of Brasov, Series I: Engineering Sciences, 1(2009), 51-60.

[26] S. Dal Kim, B. Lee, T. Byun, I. S. Chung, J. Park, I. Shin, N. Y. Ahn, M. Seo, Y. Lee, Y. Kim, W.Y. Kim. Poly (amide-imide) materials for transparent and flexible displays, Sci. adv.,1(2018), 577-585.

[27] Y. T. Chang, C. F. Shu. Synthesis of hyperbranched aromatic poly (amide– imide): Copolymerization of B 'B2 monomer with A2 monomer, Macromolecules, 11(2003), 661-666.

[28] L. Setiawan, R. Wang, K. Li, A. G. Fane. Fabrication of novel poly (amide–imide) forward osmosis hollow fiber membranes with a positively charged nanofiltration-like selective layer, J. Membrane Sci., 369(2011), 196-205.

[29] S. Agrawal, A. Kumar. Synthesis and characterization of phosphorus containing aromatic poly (amide-imide)s copolymers for

1420